

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudkyň JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **R. D.**
bytem
zastoupená advokátem JUDr. Janem Streličkou
sídlem Veselá 163/12, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 8. 2016, č. j. 37046/16/5000-10470-711844 a č. j. 37048/16/5000-10470-711844

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 22. 8. 2016, č. j. 37046/16/5000-10470-711844 a č. j. 37048/16/5000-10470-711844, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 34 922,50 Kč, k rukám jejího advokáta JUDr. Jana Streličky, sídlem Veselá 163/12, Brno, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci jde o porušení rozpočtové kázně.
2. Na základě provedené daňové kontroly Finanční úřad pro Jihomoravský kraj uzavřel, že žalobkyně porušila rozpočtovou kázeň tím, že nenaplnila účel projektu „CZ.1.02/6.4.00/10.06851 Tulešice – Revitalizační opatření v nivě řeky Rokytne“, na který obdržela dotaci. Platebním výměrem ze dne 22. 9. 2015, č. j. 3555536/15/3000-31473-707719, proto vyměřil žalobkyni odvod do Státního fondu životního prostředí ve výši 261 731 Kč, a platebním výměrem z téhož dne č. j. 3555556/15/3000-31473-707719, odvod do Národního fondu II ve výši 1 483 140 Kč podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.
3. Odvolání žalobkyně proti oběma platebním výměrům žalovaný zamítl a platební výměry potvrdil. Konkrétně rozhodnutím č. j. 37046/16/5000-10470-711844 žalovaný potvrdil platební výměr č. j. 3555536/15/3000-31473-707719, týkající se odvodu do Státního fondu životního prostředí, a rozhodnutím č. j. 37048/16/5000-10470-711844 žalovaný potvrdil platební výměr č. j. 3555556/15/3000-31473-707719, týkající se odvodu do Národního fondu II.

II. Shrnutí obsahu žaloby

4. Proti oběma rozhodnutím žalovaného specifikovaným v záhlaví podala žalobkyně žalobu. Shrнула, že je příjemkyní dotací od České republiky – Ministerstva životního prostředí na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 14. 4. 2011, č. j. 115D122001321/2 (dále též „Rozhodnutí“), a od Státního fondu životního prostředí ČR na základě smlouvy č. 10057926 ze dne 17. 5. 2011 na projekt revitalizačního opatření v nivě řeky Rokytne (dále též „Smlouva“).
5. Žalovaný nesprávně vykládá účel poskytnuté dotace. Žalobkyně neporušila účel dotací ani podmínky Rozhodnutí či Smlouvy, přesto je správními orgány postihována s enormní tvrdostí. Závěr žalovaného, že aby byl naplněn účel dotace, je nutné celou soustavu revitalizačního opatření napájet vodou, není přezkoumatelně odůvodněn. Uvádí-li dále žalovaný, že není zajištěn průtok vody z Dolnodubňanského potoka, je zjevné, že žalovaný neřešil argumentaci žalobkyně ohledně účelu dotací. Žalobkyně podle oddílu A písm. c) Rozhodnutí i podle čl. III bod 5 písm. d) Smlouvy byla povinna provést, nikoli provozovat revitalizační opatření, což učinila. Výstavba proběhla plně v souladu s žádostí, což osvědčil stavební úřad v kolaudačním souhlasu (souhlas Městského úřadu Moravský Krumlov ze dne 11. 1. 2012, č. j. MUMK 724/2012) a monitorovací zpráva k projektu ze dne 4. 10. 2012. Pokud žalovaný rozšiřuje podmínky dotace i na provoz revitalizačního zařízení, dopouští se nezákonného výkladu. Žalobkyně plní účel dotace, neboť vybudovala vodní nádrž s litorálním pásmem, vybudovala dvě tůňe a vysadila doprovodnou zeleň [viz čl. III bod 5 písm. d) Smlouvy]. Tůňe slouží k osídlení ohrožených druhů živočichů a retenční nádrž k zadržování vody v krajině. Nádrž již několikrát byla zaplněna vodou na maximální kapacitu v závislosti na srážkové činnosti.
6. Pokud by bylo revitalizační opatření syceno vodou z Dolnodubňanského potoka, docházelo by k zaplňování nádrže častěji, ale ne vždy. Závěry žalovaného vedou k absurdním důsledkům: činily by žalobkyni odpovědnou i za stav, kdy by byla vodní nádrž bez vody v důsledku skutečnosti, že by voda z objektivních důvodů neprotékala ani

Dolnodubňanským potokem, např. v důsledku sucha. Závěry žalovaného proto žalobkyně považuje za mechanické, formalistické a excesivní.

7. Dále namítá, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakých důkazů žalovaný a správce daně vycházeli. Dne 9. 9. 2014, tedy v době stížené nízkou srážkovou činností, vykonal správce daně jediné místní šetření. Přibližně týden poté se srážková činnost zvýšila a nádrž byla naplněna, na což byl správce daně upozorněn. Opakované místní šetření přesto neprovedl. Meteorologické jevy jsou stochastické povahy. Nelze je postihovat jediným zjištěním, aby měl závěr zkoumání dostatečnou vypovídací schopnost. Žalovaný rezignoval na naplnění zásady materiální pravdy. Rozsah dokazování je omezený a způsobuje nezákonnost vydaných rozhodnutí. Ve světle závažných nedostatků v dokazování působí paradoxně neúměrné protahování odvolacího řízení z důvodu tvrzené složitosti případu. Žalobkyně je přesvědčena, že žalovaný zjistil skutkový stav nedostatečně a provedené důkazy hodnotil nepřezkoumatelným způsobem.
8. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ignoroval princip proporcionality, což vedlo k nepřiměřeně tvrdému potrestání žalobkyně. Odvody za porušení rozpočtové kázně podle § 3 písm. e) a § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech byly stanoveny v plné výši poskytnutých dotací. Takto vyměřené odvody mají vůči žalobkyni sankční povahu, přestože se žalobkyně ničeho protizákonného nedopustila. Žalobkyně již žádnými finančními prostředky z dotací nedisponuje. Nemá ani žádné volné finanční prostředky, z nichž by mohla vyměřené odvody uhradit. Ve svém důsledku tak napadená rozhodnutí představují trestání žalobkyně, které je ve světle všech okolností flagrantní nespravedlností. Správní orgány měly náležitě odůvodnit rozsah porušení rozpočtové kázně a proporcionálně tomu stanovit výši odvodu. Pokud tak neučinily, jsou jejich rozhodnutí nezákonná.
9. Podle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech činí výše odvodu částku, v jaké je porušena rozpočtová kázeň, nikoliv částku rovnající se poskytnuté dotaci. Dne 1. 4. 2016 nabyl účinnosti Pokyn Generálního finančního ředitelství č. GFR-D-27, podle něhož mají správní orgány postupovat v souladu se zásadou proporcionality a zvážit, zda je dán důvod k odvodu v plné výši čerpaných prostředků či k odvodu nižšímu. Z článku III. odst. 2 Pokynu vyplývá, že správní orgány mají zohlednit všechny okolnosti týkající se porušení, mj. i transparentnost čerpání a použití prostředků, délku trvání protiprávního stavu, snahu o nápravu, resp. poskytnutí součinnosti. Výši odvodu je nutné řádně zdůvodnit. Pokud se žalovaný aplikací Pokynu v napadených rozhodnutích nezabýval a nezohlednil zásadu proporcionality, jsou jeho rozhodnutí nepřezkoumatelná. Správce daně i žalovaný spatřovali důvody pro vyměření odvodů v tom, že nedochází k trvalému udržování vody v nádrži. U dalších revitalizačních opatření žádné nedostatky shledány nebyly. Vyměření odvodu ve výši 100 % poskytnuté dotace tak je neproporcionální.
10. Žalovaný v napadených rozhodnutích nerespektoval zásadu materiální pravdy dle § 5 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, ani rozhodovací praxi správních soudů, které na nutnost uplatnění zásady proporcionality opakovaně upozorňovaly. Z judikatury vyplývá, že je třeba zkoumat finanční dopady konkrétního pochybení a brát v úvahu jeho závažnost. Účel poskytnutých dotací byl zachován. Veškeré výdaje byly vynaloženy v souladu s dotačními podmínkami a byly řádně vyúčtovány, což dokládá závěrečná monitorovací zpráva.

11. Žalobkyně rovněž namítá, že žalovaný nezohlednil, že nad revitalizačním opatřením je křížení Dolnodubňanského potoka s mlýnským náhonem vedoucím po pozemku p. č. 1076/1 v k. ú. Tulešice, jímž je voda z potoka protiprávně sváděna do mlýnského náhonu (trubní propojení). V důsledku tohoto nezákonného nakládání s vodami není zajištěn přítok vody do retenční nádrže. Žalobkyně aktivně vystupovala za účelem vyřešení problému. Žalovaný však tyto její snahy ignoruje a uvádí, že daný stav nebyl způsoben státní mocí, ale soukromými osobami, manželi N. Výklad žalovaného, že žalobkyně nese odpovědnost za všechny nesrovnalosti, je excesivní a formalistický. Žalobkyni nelze přičítat k tíži protiprávní jednání či nečinnost jiných osob, nadto orgánů veřejné moci, navíc v situaci, kdy se žalobkyně od samého počátku snaží situaci vyřešit.
12. Vzniklý protiprávní stav byl zapříčiněn v 70. letech 20. století tehdejším národním výborem (nyní městys Vémyslice), kdy bylo protiprávně realizováno trubní propojení. Městys Vémyslice i předchozí vlastník Kuchyňkova mlýna (nyní ve vlastnictví manželů N.) s projektem žalobkyně souhlasili a dohodli se na ucpání trubního propojení. Žalovaný tuto dohodu nevzal v úvahu. Od doby vydání kolaudačního souhlasu ze dne 11. 1. 2012 svádí manželé N. vodu z Dolnodubňanského potoka do mlýnského náhonu a brání napuštění nádrže. Nejsou přitom oprávněni manipulovat s vodou. Navíc na žalobkyni vyvíjejí nátlak, aby jim pozemky odprodala, což je pro žalobkyni neakceptovatelné. Ostatně i předmětné daňové řízení bylo zahájeno z jejich podnětu. Žalovaný napadeným rozhodnutím navázal na zneužívání nepovolené stavby třetími osobami, což je v rozporu se základními principy spravedlnosti. Pokud by napadená rozhodnutí obstála, znamenalo by to, že soukromé zájmy lze prosadit přes obtěžování jiných a zneužívání protiprávních stavů.
13. Tvzení žalovaného, že přetrvávání protiprávního stavu je soukromoprávním sporem mezi žalobkyní a manželi N., žalobkyně odmítá. Povolování staveb je regulováno veřejnoprávními předpisy. Státním orgánům je svěřen dohled nad dodržováním veřejnoprávních předpisů. Byla-li stavba realizována a využívána státní mocí, nelze to klást k tíži žalobkyně. V řízení o odstranění trubního propojení není státní moc schopna už několik let vymoci právo. Tataž státní moc pak žalobkyni sankcionuje, což je nepřipustné.
14. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nezohlednil řízení vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 7/2015 jako předběžnou právní otázku, ačkoliv má význam v projednávané věci. Pokud by bylo včas dosaženo odstranění trubního propojení, pominuly by důvody vyměření odvodů. Nezohledněním výsledku řízení o odstranění trubního propojení v dané věci představuje nezákonnost napadeného rozhodnutí.
15. Na základě výše uvedených důvodů žalobkyně navrhl, aby soud zrušil napadená rozhodnutí žalovaného i jim předcházející platební výměry, věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný se s podanou žalobou neztotožnil. Stručně popsal průběh řízení a odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí i na předložený spisový materiál.
17. K námitce nesprávného posouzení plnění účelu projektu žalovaný poznamenal, že žalobkyně byla povinna vytvořit v území nové podmínky pro rozvoj rostlinných a živočišných společenstev mokřadního a vodního typu. Měla přitom bezezbytku dostát závazkům plynoucím z Rozhodnutí, jehož nedílnou součástí jsou Podmínky poskytnutí

dotace a Technická a finanční příloha, a ze Smlouvy. Cílem projektu bylo vybudování vodní nádrže spolu s litorálním pásmem a dvěma tůňmi spolu s doprovodnou zelení. Pakliže je žalobkyně dle Smlouvy povinna plnit účel dotace 10 let, je její výklad o naplnění účelu dotace jednorázovým vybudováním a výsadbě zeleně neudržitelným. Budování nádrže a tůní bez vody a výsadba bez zálivky se jeví neúčelné až absurdní. Žalobkyně se svými nemístnými námitkami snaží odvést pozornost od podstaty problému, kterou je skutečnost, že v daném případě prokazatelně nedošlo k naplnění cíle a účelu projektu. Vodní nádrž není napuštěna, ani není zajištěna její průtočnost.

18. Základním závazkem příjemce dotace je splnit definovaný účel a zachovat jej po celou dobu udržitelnosti projektu. Plně odpovědným je pouze příjemce dotace. Byť je možno uvažovat o možném negativním zásahu třetích osob, nemůžou být tyto okolnosti důvodem pro ignoraci porušení rozpočtové kázně finanční správou.
19. Žalovaný odmítl námitky týkající se nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí. Žalovaný v nich srozumitelně a jednoznačně uvedl, na základě jakých důvodů nelze žalobkyni vyhovět. Ze správního spisu vyplývá, že správce daně v průběhu kontroly vycházel ze spisového materiálu Městského úřadu Moravský Krumlov, Krajského úřadu Jihomoravského kraje, resp. Krajského soudu v Brně týkajících se odstranění trubního propojení. Vyzval rovněž Ministerstvo životního prostředí, aby mu poskytlo žádost o poskytnutí dotace a projektovou dokumentaci. Při zahájení kontroly bylo provedeno šetření na místě samém a pořízena fotodokumentace. Je tak zřejmé, že skutkový stav byl zjišťován velice detailně.
20. Neobstojí ani námitky ohledně neoprávněného trestání žalobkyně či nezohlednění zásady proporcionality. Žalovaný konstatoval, že účel dotace nebyl naplněn a nadále plněn není, tudíž byla naplněna skutková podstata porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel s následkem odvodu dle § 44a odst. 4 písm. c) zákona. Žalobkyni zmiňovaný Pokyn se v takovém případě nepoužije, což vyplývá z čl. II bod 2 Pokynu.
21. Nedůvodné jsou podle žalovaného i výtky ohledně excesivního výkladu odpovědnosti žalobkyně. Žalobkyni byly poskytnuty peněžní prostředky, které jsou vázány na povinnost splnění podmínek stanovených Rozhodnutím a Smlouvou při jejich čerpání. V případě nesplnění podmínek je povinností žalobkyně vrátit poskytnuté prostředky zpět do Státního fondu životního prostředí, resp. Národního fondu. Své odpovědnosti se žalobkyně nemůže zprostit odkazem na skutečnost, že protiprávní stav byl způsoben jinou osobou, neboť pouze ona je vázána podmínkami Rozhodnutí a je povinna je po celou dobu realizace projektu plnit. Žalovaný je kompetentní ke kontrole plnění podmínek poskytnutých dotací, případně k vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně a penále. Nepřísluší mu hodnotit ani se vměšovat do vztahu žalobkyně a třetích osob, resp. napravovat postup státních orgánů v jejich činnosti.
22. Jedinou možností, jak lze výši odvodu či penále zmírnit, je institut prominutí odvodu a penále obsažený v § 44a odst. 10 a 11 rozpočtových pravidel, v jehož rámci mohou být zohledněny skutečnosti jako nepřiměřený dopad odvodu a penále na žalobkyni.
23. Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Další vyjádření účastníků řízení

24. Přípisem ze dne 11. 4. 2018 žalobkyně doplnila žalobu. Setrvala na závěru, že pro naplnění účelu podpory není nutné napájení revitalizačního opatření z Dolnodubňanského potoka. Zopakovala, že ona protiprávní stav, díky němuž je odváděna voda z potoka mimo revitalizační opatření, nezavinila. Trubní propojení bylo protiprávně vybudováno městysem Vémyslic, přičemž správní orgány nejsou schopny vymoci nápravu tohoto protiprávního stavu. Popsala průběh správního řízení týkajícího se odstranění trubního propojení a v tomto ohledu navrhla důkazy.
25. K doplnění žaloby se žalovaný vyjádřil přípisem ze dne 30. 4. 2018. Setrval na svém vyjádření k žalobě, zmínil judikaturu správních soudů a zdůraznil, že za dodržení podmínek dotace odpovídá příjemce dotace. K řízení o odstranění stavby trubního propojení žalovaný konstatoval, že jeho stav není rozhodný pro posouzení zákonnosti žalobou napadených rozhodnutí. Řízení bylo zahájeno vyrozuměním ze dne 17. 8. 2012, tedy až po dni závěrečného vyhodnocení akce k 30. 6. 2012. Nelze tak přisvědčit žalobkyni, že měla legitimní očekávání, že protiprávní stav bude v dohledné době odstraněn.
26. Poté podala žalobkyně repliku ze dne 14. 5. 2018 spojenou s žádostí o projednání věci při ústním jednání. Poukázala na enormně tvrdou sankci, porušení principu proporcionality a nesprávnost závěrů žalovaného ohledně řízení o odstranění trubního propojení.
27. Následně sdělením ze dne 19. 6. 2018 žalobkyně informovala soud o vývoji správního řízení o odstranění trubního propojení a navrhla provedení důkazu rozhodnutím Městského úřadu Moravský Krumlov ze dne 1. 6. 2018. Přípisem ze dne 3. 12. 2018 žalobkyně soudu sdělila, že v předmětném správním řízení bylo vydáno i odvolací rozhodnutí (rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 22. 10. 2018 a že rozhodnutí správních orgánů jsou vykonatelná).
28. V podání ze dne 14. 3. 2019 žalobkyně zopakovala, že dodržela účel, na který byla dotace poskytnuta a navrhla, aby soud provedl dokazování pokynem č. GFŘ-D-38, z něhož vyplývá požadavek na zohlednění principu proporcionality při ukládání odvodu.

V. Ústní jednání

29. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích.
30. Zástupce žalobkyně zdůraznil, že žalobkyně při vybudování revitalizačního opatření postupovala v dobré víře. Před realizací projektu se dohodla se starostou Vémyslic i s tehdejšími majiteli mlýna na zaslepení trubního propojení. Nedostatek vody je tak zapříčiněn státní mocí. I přesto však revitalizační opatření slouží svému účelu, žalobkyně realizací projektu zhodnotila krajinu. Při stanovení výše odvodu nebyla zohledněna specifika projednávaného případu.
31. Žalovaný podotkl, že cílem projektu bylo naplnění nádrže vodou, což splněno nebylo. O existenci trubního propojení žalobkyně věděla již před realizací projektu, měla s tím počítat. Řízení o odstranění vodního díla bylo zahájeno až *ex post*, nelze se na něj proto odvolávat.
32. Soud konstatoval obsah soudního a správního spisu a provedl dokazování fotografií ze září 2014 založenou na č. 1. 36 soudního spisu. Důkazy, jejichž provedení žalobkyně navrhovala v žalobě, které jsou součástí správního spisu, soud neprováděl. Stejně tak neprováděl dokazování listinami přiloženými k návrhu na přiznání odkladného účinku; ty byly

vyčerpány rozhodnutím soudu o něm. Soud pro nadbytečnost zamítl další návrhy žalobkyně na doplnění dokazování navrhované v žalobě (pokyn GFŘ D-27 z 31. 3. 2016 vč. přílohy, vyrozumění Městského úřadu Moravský Krumlov o zahájení správního řízení o odstranění trubního propojení), ve sdělení ze dne 19. 6. 2018 (rozhodnutí Městského úřadu Moravský Krumlov o odstranění vodního díla ze dne 1. 6. 2018), ve sdělení ze dne 3. 12. 2018 (totožné rozhodnutí Městského úřadu Moravský Krumlov ze dne 1. 6. 2018, včetně odvolacího rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 22. 10. 2018, včetně doložky právní moci a vykonatelnosti), jakož i ve sdělení ze dne 14. 3. 2019 (pokyn GFŘ D-38, účinný od 1. 1. 2019). Měl za to, že dokumenty týkající se dalšího vývoje správního řízení o odstranění vodního díla nejsou v projednávané věci rozhodné a že pro posouzení námitek obsažených v žalobě postačí v tomto směru dokumenty shromážděné ve správním řízení. Navíc je soudu z úřední činnosti známo, že rozhodnutí o odvolání vydané ve věci rozhodnutí o odstranění vodního díla je předmětem přezkumu u soudu pod sp. zn. 30 A 185/2018. Rovněž dokazování pokyny GFŘ soud považoval za nadbytečné.

33. Soud k návrhu žalobkyně četl ze správního spisu úřední záznam ze dne 15. 9. 2014 založený na č. l. 5 spisu správního orgánu I. stupně a protokol z ústního jednání v průběhu daňové kontroly ze dne 10. 2. 2015 založený na č. l. 6 správního spisu. K návrhu zástupce žalobkyně vznesenému u jednání soud dále provedl dokazování stanoviskem Agentury pro ochranu přírody a krajiny z 1. 2. 2012 k závěrečnému vyhodnocení akce, č. j. 00173/PA/2012/AOPK, 01195/BRN/2009 (č. l. 273 soudního spisu), a 7 fotografiemi z roku 2013 založenými na č. l. 274 až 280 soudního spisu. Další návrhy důkazů vznesené při jednání zástupcem žalobkyně soud pro nadbytečnost zamítl (listiny prokazující aktuální majetkovou situaci žalobkyně, vyjádření Povodí Moravy z června 2018, záznam Městského úřadu Moravský Krumlov, že před kolaudací akce došlo k neoprávněnému napuštění vody do nádrže žalobkyně, vyjádření Městského úřadu Moravský Krumlov z 29. 6. 2018, výslech manžela žalobkyně J. D., potvrzení pana D. ze dne 18. 3. 2019, výslech M. D., R. F., Ing. K. R., Ing. A. Ž., M. J. a J. M., provedení místního šetření).
34. Jednání bylo odročeno za účelem vyhlášení rozsudku na 26. 3. 2019.

VI. Posouzení věci soudem

35. Napadená rozhodnutí žalovaného přezkoumal soud v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex officio*). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
36. Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
37. K obecně vznesené námitce nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí soud uvádí, že nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, publikovaný pod č. 689/2005 Sb. NSS; všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostupná na www.nssoud.cz). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní

orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění.

38. V předmětné věci soud neshledal nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí, které by bránily jeho věcnému přezkumu. Napadené rozhodnutí je srozumitelné, je dostatečně odůvodněno a skutkový stav, který vzal žalovaný za základ svých rozhodnutí, je v souladu se správním spisem. Podle soudu je z výroků napadených rozhodnutí zřejmé, jak bylo ve věci rozhodnuto, přičemž žalovaný se v odůvodnění obou rozhodnutí vypořádal s podstatou žalobkyní uváděných námitek. Závěry, na nichž rozhodnutí stojí, jsou z napadených rozhodnutí zcela zřejmé, a uplatněné žalobní námitky dokládají, že žalobkyně nosným důvodům rozhodnutí dobře porozuměla. Námitku nepřezkoumatelnosti proto soud neshledal důvodnou.
39. Stěžejní otázkou v posuzované věci je zhodnocení, zda žalovaný správně zohlednil naplnění účelu dotace a zda neporušil zásadu proporcionality, vyměřil-li odvod v plné výši dotace.
40. Finanční úřad v platebních výměrech ze dne 22. 9. 2015 odkázal na § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech a uzavřel, že v daném případě „byla rozpočtová kázeň porušena ve výši poskytnuté dotace“ ze strukturálních fondů EU, resp. ze Státního fondu životního prostředí. Uvedený závěr žalovaný v napadených rozhodnutích převzal. K neplnění účelu dotace konstatoval, že „aby byl naplněn účel dotace, je nutné celou soustavu revitalizačního opatření napájet vodou. Do dnešního dne však není průtok vody z Dolnodubňanského potoka zajištěn. (...) projekt tudíž stanovený účel dotace neplní“ (viz strana 10 rozhodnutí č. j. 37046/16/5000-10470-711844, resp. strana 8 rozhodnutí č. j. 37048/16/5000-10470-711844). Správní orgány měly za to, že účel projektu jako takový naplněn nebyl, proto vyměřily žalobkyni odvod v plné výši dotace.
41. Podle § 44a odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném do 15. 2. 2015, odvod za porušení rozpočtové kázně činí
- a) v případě neoprávněného použití prostředků dotace neobsahující prostředky od Evropské unie, jímž bylo výhradně nesplnění podmínek, které byly v rozhodnutí o dotaci vyčleněny jako méně závažné (§ 14 odst. 6), 5 % z celkové částky dotace, avšak odvod za porušení rozpočtové kázně nemůže být vyšší než částka dotace vyplacená ke dni porušení rozpočtové kázně; totéž platí v případě neoprávněného použití prostředků takové dotace, jímž byla výhradně nesplnění stanovených podmínek, která byla uvedena v rozhodnutí o dotaci rovněž jako méně závažná (§ 14 odst. 6),
- b) v případě neoprávněného použití prostředků dotace obsahující prostředky od Evropské unie, pokud v rozhodnutí o ní bylo uvedeno jedno nebo více procentních rozmezí pro stanovení nižšího odvodu za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 7, finančním úřadem stanovenou částku vycházející z procentního rozmezí uvedeného v rozhodnutí, a to pro každý jednotlivý případ; při stanovení částky odvodu vezme finanční úřad v úvahu závažnost porušení povinnosti, jeho vliv na dosažení cíle dotace a hospodárnost uložené sankce; v případě neoprávněného použití prostředků přesunutých podle § 24a nebo § 26 odst. 2 postupuje finanční úřad obdobně,
- c) v ostatních případech částku, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň.

42. K tomu soud uvádí, že zásadní pro stanovení výše odvodu podle § 44a odst. 4 písm. c) zákona je stanovení míry porušení rozpočtové kázně. Z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, přitom vyplývá, že „*při stanovení výše odvodu je třeba zvažovat všechny podstatné okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a vycházet z principu přiměřenosti, tedy rozumného poměru mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Pokud tedy okolnosti konkrétního případu vyvolávají otázku ohledně závažnosti porušení dané povinnosti, musí správce daně zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti.*“
43. V předmětném případě není sporné, že žalobkyně použila prostředky z poskytnuté dotace na vybudování vodní nádrže se dvěma přilehlými tůňemi. Z dokazování provedeného v daňovém řízení, doplněného při ústním jednání, vyplývá, že do nádrže není zajištěn stálý přívod vody a k jejímu naplnění dochází pouze v obdobích s vyššími srážkami. Předmětný stav je způsoben tím, že voda z Dolnodubňanského potoka je trubním propojením odváděna do mlýnského náhonu a jen v případě většího množství vody je revitalizační opatření zásobováno vodou z potoka.
44. Soud na podkladě popsanych skutkových zjištění hodnotil, zda v dané věci byl naplněn účel projektu.
45. Z projektové dokumentace vyplývá, že účelem bylo „*vytvořit nové podmínky pro rozvoj rostlinných a živočišných společenstev mokřadního a vodního typu*“ (viz dokumentace pro stavební povolení, část F. 1 Technická zpráva, bod 2. Popis navrhovaného řešení). Obdobně je v části B. Souhrnná technická zpráva, bod 1. 2 Předmět a účel stavby, uvedeno, že revitalizační opatření má za cíl vybudovat „*nádrž s litorálním pásmem a izolovanými tůňemi a dále zde provést výsadbu zeleně v okolní navrhované vodní plochy. V údolní nivě tak dojde k rozšíření vodních a mokřadních ploch, jichž je zde nedostatek. Vybudováním těchto opatření spolu s drobnými terénními úpravami dojde k zlepšení retenční schopnosti krajiny. Revitalizačními opatřeními se bude vytvářet příznivé prostředí pro zvýšení diverzity živočišných a rostlinných společenstev mokřadního typu, bude zde vytvořeno prostředí pro život a reprodukci obojživelníků.*“
46. Obdobně podle žádosti o poskytnutí podpory v rámci Operačního programu Životní prostředí bylo účelem projektu „*vybudování nádrže na levém břehu řeky Rokytne před soutokem s Dolnodubňanským potokem. Do nádrže bude voda odebírána odběrným objektem v korytě Dolnodubňanského potoka. Z nádrže bude voda vypouštěna do koryta řeky Rokytne. Součástí projektu budou doprovodné výsadby.*“ Cílem pak bylo „*vytvoření vodní nádrže, která bude sloužit především k zadržení vody v této intenzivně obhospodařované zemědělské krajině. Rovněž přispěje k rozšíření druhové biodiverzity, a to vhodných stanovištních podmínek, zejména typu mokřadních biotopů. Navazující doprovodné výsadby vytvoří vhodnou migrační zónu mezi okolními pozemky a vodní nádrží*“ (viz část. B. Základní identifikace projektu). Realizací projektu mělo dojít „*k zadržení vody v krajině a vytvoření ekologicky stabilního prvku pro rozšíření druhové biodiverzity a vytvoření vhodných podmínek pro rozvoj mokřadních a vodních společenstev*“ (viz žádost o poskytnutí podpory, část G. Vliv na udržitelný rozvoj a životní prostředí). Potřebnost projektu žalobkyně v podané žádosti o poskytnutí podpory (část J. 2 Přínosy opatření) odůvodňovala tím, že lokalita „*se nachází v intenzivně zemědělsky obhospodařované krajině s absencí drobných vodních ploch. S tímto problémem úzce souvisí i velmi omezené spektrum mokřadních a na vodu vázaných společenstev.*“ Realizací projektu proto mělo dojít k „*zadržení vody v krajině, včetně*

pozitivního ovlivnění vodního režimu v této lokalitě (...) k vytvoření ekologicky stabilního prvku s vlastním mikroklimatem a rozšířeným spektrem vodních a mokřadních společenstev.“

47. V první řadě je nutné uvést, že se nelze ztotožnit žalobkyní, že cílem projektu bylo pouze samotné vybudování nádrže s přilehlými tůněmi, nikoliv už udržování stálé hladiny nadržení. Takový výklad by byl absurdní. Účelem projektu, na nějž byla žalobkyni poskytnuta dotace, nebylo realizování projektu samo o sobě (vybudování vodní nádrže s dvěma tůněmi), ale zajištění funkčnosti projektu, tedy naplnění účelu, k němuž byl projekt schválen.
48. Z citovaných podkladů pro poskytnutí dotace podle soudu vyplývá, že cílem projektu bylo jak zlepšit retenční schopnost krajiny, tak rozšířit druhovou biodiverzitu (rozvoj živočišných a rostlinných společenstev mokřadního typu, podpora migrační zóny mezi vodní nádrží a okolními pozemky v důsledku výsadby zeleně aj.).
49. Se žalovaným lze souhlasit potud, že z projektové dokumentace vyplývalo, že je nutné v retenční nádrži udržovat „trvalou přítomnost vodní masy“. Nádrž měla být „provozována tak, že se v ní bude udržovat hladina stálého nadržení, jejíž kolísání bude minimální“ (např. strana 10 dokumentace pro stavební povolení, část F. 1 Technická zpráva, bod 2). Základní části stavby tvořily: vodní nádrž včetně litorálního pásma, vodní tůň, vzdouvací objekt na Dolnodubňanském potoce, výsadba zeleně kolem nádrže (část A. Průvodní zpráva, bod 8). Podmínkami pro vodní nádrž byl mj. objem stálého nadržení: 4,5 m³, nebo kóta hladiny stálého nadržení 250,65 m. n. m. Obdobně v části B. Souhrnná technická zpráva, bod 1. 4, bylo počítáno s tím, že „[v] nádrži bude udržována řízená rybí osádka.“ Totéž plynulo i ze stanoviska Povodí Moravy ze dne 5. 6. 2007, v němž byl vysloven souhlas se záměrem.
50. Projekt tedy vycházel z toho, že bude vybudována nádrž s přilehlými tůněmi, která bude napájena vodou z Dolnodubňanského potoka a bude v ní udržována stálá hladina vody, v níž bude mj. rybí osádka. Není pochyb, že stálá hladina nadržení v nádrži není udržována a že k naplnění nádrže dochází ojediněle v období vyšších srážek, kdy voda z potoka kromě do mlýnského náhonu vtéká i do nádrže. Podstatné tak je určit, zda stávající skutkový stav může znamenat alespoň částečné naplnění účelu projektu či nikoliv, neboť cílem projektu bylo vedle zlepšení retenční schopnosti krajiny, rovněž rozšířit biodiverzitu. V tomto ohledu žalovaný skutkový stav blíže nezjišťoval, neboť měl za to, že není-li udržována stálá přítomnost vody v nádrži, cíl projektu není naplněn.
51. Soud na základě účelu projektu definovaného v projektové dokumentaci a při zohlednění aktuální judikatury akcentující zásadu přiměřenosti při posuzování porušení rozpočtové kázně dospěl k závěru, že žalovaný otázku naplnění účelu dotace posoudil nesprávně. Podle soudu účel projektu z části naplněn být mohl.
52. Aktuální judikatura Nejvyššího správního soudu zdůrazňuje výklad zákona o rozpočtových pravidlech v souladu se zásadou přiměřenosti. Správní orgány při kontrole plnění rozpočtové kázně mají hledat rozumný vztah mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší předepsaného odvodu (viz výše citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 291/2017-33). Tímto náhledem je soud přesvědčen, že žalovaný nesprávně posoudil otázku naplnění účelu projektu a s tím související výši vyměřeného odvodu, neboť nedostatečně zohlednil skutkové okolnosti projednávaného případu. Přestože v nádrži není udržována stálá hladina nadržení, což dle projektové dokumentace mělo být zajištěno, cíle projektu do určité míry mohou být plněny, neboť občas k zaplavení nádrže dochází. I za současného skutkového stavu tak částečně může být

zlepšena retenční schopnost krajiny či vytvořeny podmínky pro rozvoj mokřadních a vodních společenstev, byť patrně ne v takovém rozsahu, jak bylo původně předpokládáno. V tomto ohledu však správní orgány skutkový stav nezjišťovaly, neboť měly za to, že není-li udržována stálá hladina nadržení, nemůže být účel projektu naplněn. Jak však již bylo uvedeno výše, účelem projektu nebylo toliko vybudování vodní nádrže a udržování stálé hladiny nadržení (být tento cíl projektu byl jistě dominantní). Z projektové dokumentace je zřejmé, že cílem projektu bylo rovněž rozšíření druhové biodiverzity. Soud je přesvědčen, že i pokud nedošlo ke stálému zaplavení nádrže vodou, jak bylo původně předpokládáno, dílčí cíle projektu mohly být určitým způsobem naplněny. Striktní závěr žalovaného, že účel projektu v důsledku nedostatečného zásobování vodou nebyl naplněn, proto soud shledal nesprávným, v rozporu s obsahem spisového materiálu a rovněž v rozporu se závěry aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu. Bude tedy na správních orgánech, aby v tomto ohledu v dalším řízení doplnily dokazování a vyhodnotily, zda způsob realizace projektu alespoň částečně přispěl k naplnění vytyčených cílů, případně v jaké míře. Tomu pak bude odpovídat výše vyměřeného odvodu.

53. Námitce, že skutkový stav byl zapříčiněn státní mocí, resp. vznikl v důsledku jednání třetích osob, soud nepřisvědčil. Je primárně na žadateli o dotaci, aby zajistil funkčnost projektu. Hodlala-li žalobkyně vybudovat revitalizační nádrž s přilehlými tůňemi, bylo s tím neoddelitelně spojeno zajištění zásobování nádrže vodou. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že je to primárně žalobkyně jako příjemce dotace, kdo nese riziko za dodržení všech podmínek poskytnuté dotace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, publikovaný pod č. 2713/2012 Sb. NSS).
54. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně o existenci vodního díla (potrubí odvádějícího vodu do mlýnského náhonu) měla povědomost již před realizací projektu. Např. z části F. 1 dokumentace pro stavební povolení vyplývalo, že „[n]a potoce byl v minulosti vybudován betonový práh spolu s dalšími objekty pro manipulaci s vodou. Betonový práh se zachoval, ostatní objektu jsou v dezolátním stavu. Zavzdutí vody bude dosahovat pouze po práh a neovlivní manipulace ani nepodmáčí okolní pozemky.“ Rovněž podle části A. Průvodní zpráva, bod 6. Věcné a časové vazby stavby na související stavby a jiná opatření: „Stávající náhon ke Kuchyňkovému mlýnu nebude navrhovanou stavbou dotčen ani nebude ovlivněn odběr vody do náhonu.“ Obdobně v části B. Souhrnná technická zpráva, bod 1. 1, se uvádí, že „[o]dběr vody do náhonu na Kuchyňkův mlýn je provizorní, ale funkční.“ Na skutečnost, že je předmětným potrubím odebírána voda z Dolnodubňanského potoka do mlýnského náhonu upozorňovala i Zemědělská vodohospodářská správa, oblast povodí Moravy a Dyje, pracoviště Třebíč, ve stanovisku ze dne 20. 9. 2007, věc: Tulešice – Dolnodubňanský potok – ústí do toku Rokytná. Na základě kontrolní prohlídky z 12. 9. 2007 bylo konstatováno, že nad mostem proti proudu toku se nachází odběrné místo – betonový práh. Předmětné odběrné místo se správcem toku nebylo konzultováno, přičemž Zemědělské vodohospodářské správě není znám majitel ani provozovatel výše uvedeného díla. Na možné problémy se zásobováním vodou upozorňovala rovněž Agentura pro ochranu přírody a krajiny ve stanovisku ze dne 4. 8. 2006, podle něhož bylo „nutné pečlivě zvážit technické řešení, neboť se jedná o území s velmi malým sklonem. Rovněž je nutno doložit podrobnými výpočty dostatečné zásobování vodou.“
55. Žalobkyně v této souvislosti uváděla, že městys Vémyslice i předchozí majitelé Kuchyňkova mlýna souhlasili s ucpáním trubního propojení, aby mohl být projekt žalobkyně sycen z Dolnodubňanského potoka. Problém vznikl v situaci, kdy mlýn nabyli

noví majitelé, kteří s ucpáním trubního propojení nesouhlasili. K tomu soud uvádí, že spoléhala-li žalobkyně na ústní souhlas starosty Vémyslic, případně předchozích vlastníků mlýna, aniž si otázku dostatečného zásobování revitalizačního opatření vodou, která byla pro úspěšnou realizaci projektu stěžejní, smluvně ošetřila, porušila svoji prevenční povinnost. Nemůže tak nyní s úspěchem namítat, že za vzniklou situaci nenese žádnou odpovědnost, resp. že vzniklá situace je přičitatelná orgánům veřejné moci. Předmětné trubní propojení se v Dolnodubňanském potoce nacházelo již před realizací předmětného projektu a žalobkyně s ním při řešení zásobování revitalizačního opatření vodou z Dolnodubňanského potoka měla počítat a smluvně si před realizací akce ujednat, že její projekt bude moci být dostatečně sycen vodou z potoka.

56. Soud nepřisvědčil žalobkyni, že měla legitimní očekávání, že závadný stav bude v brzké době odstraněn. Řízení o odstranění stavby vodního díla (trubního propojení) vedené Městským úřadem Moravský Krumlov, bylo zahájeno vyrozuměním ze dne 17. 8. 2012, tedy až po dni závěrečného vyhodnocení projektu, k němuž došlo 30. 6. 2012. Soud proto nedoplňoval dokazování rozhodnutími ani jinými listinami vydanými v předmětném řízení, neboť závěry předmětného řízení nejsou zásadní pro posouzení porušení rozpočtové kázně žalobkyní. Správní řízení o odstranění stavby vodního díla bylo zahájeno až po ukončení realizace projektu, tedy až poté, co žalobkyně zjistila, že její revitalizační opatření není dostatečně zásobováno vodou z potoka. Přitom vědomost o existenci předmětného trubního propojení měla žalobkyně již před zahájením realizace projektu. Nejednalo se tedy o novou skutečnost, o níž by žalobkyně před realizací akce nevěděla, pouze bez přiměřených opatření spoléhala na to, že i přes existenci tohoto trubního propojení bude její nádrž dostatečně zásobována vodou, což se nestalo.
57. Nedůvodnou shledal soud také obecně formulovanou námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu žalovaným (resp. správním orgánem I. stupně). Skutková zjištění správních orgánů o tom, že v nádrži není udržovaná konstantní hladina nadržení, což vede k závěru o nenaplnění účelu projektu, poskytují dostatečnou oporu pro jejich závěry. Skutkový stav byl ve správním řízení zjišťován odpovědně, v souladu se zásadou materiální pravdy. Výše však soud shledal závěry žalovaného nesprávnými z důvodu, že nebyly zohledněny veškeré dílčí účely (cíle) projektu (zejm. rozšíření druhové biodiverzity), pro něž zajištění stálé přítomnosti vody v nádrži na plánované hladině nemusí být zcela nezbytné (viz body 0 a násl.). V tomto ohledu tedy bude nutné dokazování v dalším řízení doplnit, aby mohl žalovaný spolehlivě určit míru, v jaké nebyl účel projektu naplněn.

VII. Závěr a náklady řízení

58. S ohledem na výše uvedené soud ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil žalobou napadená rozhodnutí žalovaného a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude na žalovaném, aby v intencích závěrů soudu (zejm. bod 0 výše) v dalším řízení doplnil dokazování a posoudil, v jaké míře účel dotace nebyl naplněn, jakou závažnost lze přisoudit předmětnému porušení rozpočtové kázně a své rozhodnutí náležitě odůvodnil.
59. Žalobkyně se v podané žalobě domáhala i zrušení obou rozhodnutí správního orgánu I. stupně (platebních výměrů). Podle § 78 odst. 3 s. ř. s. soud není vázán návrhem žalobkyně a je na jeho úvaze, zda současně se zrušením rozhodnutí žalovaného zruší i rozhodnutí

správního orgánu I. stupně. V předmětné věci soud dospěl k závěru, že postačí zrušení rozhodnutí žalovaného, neboť vytykané vady lze napravit v rámci odvolacího řízení.

60. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, soud jí proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobkyně se skládají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 8000 Kč (2 × 3000 Kč za žalobu proti dvěma rozhodnutím žalovaného a 2 × 1000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku proti předmětným rozhodnutím) a z odměny a náhrady hotových výdajů jejího zástupce. Soud přiznal zástupci žalobkyně odměnu podle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za šest úkonů právní služby (příprava a převzetí věci, sepsí žaloby, doplnění žaloby ze dne 11. 4. 2018, replika ze dne 14. 5. 2018, sdělení ze dne 14. 3. 2019, účast na jednání 19. 3. 2019), tedy 6 × 3100 Kč, jakož i odměnu dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 2 písm. f) advokátního tarifu za účast na jednání dne 26. 3. 2019, při kterém došlo k vyhlášení rozsudku, ve výši 1550 Kč a náhradu hotových výdajů s těmito úkony spojenými 7 × 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky); celkem tedy 22 250 Kč. Zástupce žalobkyně ve vyčíslení nákladů řízení ze dne 29. 3. 2019 požadoval odměnu celkem za 12 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu a za jeden úkon dle § 11 odst. 2 advokátního tarifu. Soud však zástupci žalobkyně nepřiznal odměnu za podání ze dne 15. 9. 2016, jímž byly na výzvu soudu doplněny rozhodné skutečnosti pro přiznání odkladného účinku žaloby, neboť se jednalo o toliko o konkretizaci tvrzení obsažených v podané žalobě ze dne 7. 9. 2016 a o doložení důkazních prostředků k nim. Jako účelně vynaložené nevyhodnotil soud ani porady s klientem konané dne 17. 10. 2016, 6. 4. 2018 a 15. 3. 2019. První rada s klientem je zahrnuta v odměně za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, přičemž bylo-li předmětem řešené věci právní posouzení naplnění účelu dotace, nelze mít za to, že by průběh řízení před soudem odůvodňoval nezbytnost dalších porad zástupce s jeho klientem ohledně průběhu zastoupení. Soud nepřiznal zástupci žalobkyně ani odměnu za podání ze dnů 19. 6. 2018 a 3. 12. 2018, jejichž předmětem nebyla nová argumentace týkající se věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, ale toliko popis průběhu správního řízení ve věci odstranění trubního propojení a doložení aktuálních rozhodnutí správních orgánů z takového řízení; soud navíc uvedené důkazy shledal nadbytečnými a nerozhodnými pro posouzení žalobních námitek a dokazování v tomto směru neprováděl. Jelikož zástupce žalobkyně je společníkem právnické osoby zřízené podle zvláštních právních předpisů upravujících výkon advokacie a plátcem daně je tato osoba (Strelička & Partners, advokátní kancelář, s. r. o.), zvýšil soud přiznanou odměnu o částku odpovídající této dani (tj. o 4 672,50 Kč) na 26 922,50 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.; věta za středníkem). Celkem tedy zástupci žalobkyně náleží náhrada nákladů řízení ve výši 34 922,50 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. března 2019

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
B. Z.